

”Den fremtid vi ønsker” skabes lokalt

”Den fremtid vi ønsker”, sådan lyder overskriften på slutdokumentet, der blev vedtaget ved FN’s topmøde Rio+20 den 20.-22. juni 2012. Et dokument med store ord, men lidt handling.

Rio+20-mødet blev afholdt 20 år efter det første FN topmøde for Miljø og Udvikling i 1992 i netop Rio. Den gang blev der for alvor sat fokus på at skabe bæredygtig udvikling. I 1992 blev bl.a. Agenda 21-planen vedtaget, som siden har været fundamentet for det lokale agendaarbejde - som blandt andre Agenda Center Albertslund udfører.

Målet for Rio+20-konferencen var at forny budskabet om at omstille til bæredygtighed. Vi er kommet et stykke siden 1992, men vi oplever stadig alvorligere klimaforandringer og vores naturressourcer forvaltes langt hen ad vejen stadig ikke bæredygtigt.

”Den fremtid vi ønsker” lægger derfor vægt på, at vi må fremskynde den proces, der startede ved topmødet i 1992. For at sikre vores miljø, klima og klodens fremtid for de kommende generationer, må vi hurtigere opfylde målene for en bæredygtig fremtid. Bl.a. blev der derfor også talt meget om Grøn Økonomi.

Omstilling til bæredygtighed

”Den fremtid vi ønsker” sætter rammerne for den nødvendige omstilling til bæredygtighed. Omstillingen skal ske blandt andet gennem ændringer i forbrugsmønstre. Vi skal ændre vores syn på affald og i højere grad genanvende ressourcerne. Vi skal nedsætte vores forbrug af energi og vand – blandt andet ved at efterspørge energivenlige boliger. Vi skal forvalte vores ressourcer på bæredygtig vis – eksempelvis skal vi passe bedre på vores grundvand. Vores fødevarsystemer skal være bæredygtige – mad skal ikke gå til spilde eller smides væk.

Det er alle initiativer, der kan udspringe af lokale initiativer og som kun kan udføres, hvis der findes lokal opbakning til dem.

”Den fremtid vi ønsker” indebærer også omstilling til vedvarende energi og udfasning af fossile brændstoffer. Første skridt i retning mod dette er at udfase statsstøtten til fossile brændstoffer, der hvert år modtager 650 milliarder dollars om året. Dette vigtige mål er nu for første gang er nævnt i et officielt dokument fra FN. Dog har verdens regeringer desværre ikke bundet sig til målet – de har kun nævnt det. Hvis det skal have en chance for at blive ført ud i livet, er det derfor op til lande og regioner at handle på det. Globalt i FN kan man kun opnå enighed om at italesætte det.

Den situation efterlader os på lokalt niveau med opgaven at vise at det er en fremtid uden fossile brændstoffer vi ønsker, og at det rent faktisk kan lade sig gøre at bygge et samfund baseret på vedvarende energi - alternativet er i hvert fald ikke holdbart meget længere!

Vi har derfor en stor udfordring foran os. Vi må selv arbejde aktivt for omstillingen til vedvarende energi – blandt andet gennem opsætningen af lokale vedvarende energianlæg såsom solceller og vindmøller.

Nu begynder arbejdet!

”Den fremtid vi ønsker” består således først og fremmest af hensigtserklæringer, og i dokumentet indgår meget få konkrete tiltag. FN’s generalsekretær Ban Ki-Moon sagde derfor afslutningsvis: ”Talerne er ovre, nu begynder arbejdet!”. Arbejdet består i at finde ud af, hvordan vi opnår den fremtid, vi ønsker – og ikke mindst at føre ønskerne for fremtiden ud i livet. I Agenda Center Albertslund tager vi gerne fat i opfordringen fra Ban Ki-Moon. For i Albertslund skal vi feje for egen dør – og kan vi inspirere andre uden for bygrænsen, så gør det ikke noget.

Zacharias Madsen